

Експансивна ентузіастка з драматичної школи
Весело спостерігаючи, як захльобувався Пан,
Мені сказала, вдивляючись в туман:
Ніколи.

? Чому ж ніколи —
Запитував я себе сам і ворушив струни старі.
Байдуже всміхалися ліхтарі.
«Учениця драматичної школи».

4. XI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. поезії», 1990 .](#)